

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2021/2312

z dnia 7 grudnia 2021 r.

w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii

(notyfikowana jako dokument nr C(2021) 8773)

(Jedynie teksty w języku fińskim i szwedzkim są autentyczne)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Akt przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 142,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 95/196/WE ⁽¹⁾ Komisja zatwierdziła krajowy program pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii („program pomocy nordyckiej”) zgłoszony przez Finlandię na podstawie art. 143 Aktu przystąpienia w celu uzyskania zezwolenia zgodnie z art. 142 Aktu przystąpienia. Decyzję 95/196/WE zastąpiono decyzją Komisji C(2009)3067 z dnia 30 kwietnia 2009 r. ⁽²⁾ Decyzja ta została zastąpiona decyzją Komisji (UE) 2018/672 ⁽³⁾.
- (2) Ponieważ zezwolenie Finlandii na wdrażanie programu pomocy nordyckiej określonego w decyzji (UE) 2018/672 wygasa w dniu 31 grudnia 2021 r., należy przyjąć nową decyzję.
- (3) Krajowa pomoc długoterminowa, o której mowa w art. 142 Aktu przystąpienia, ma na celu zapewnienie utrzymania działalności rolniczej w północnych regionach określonych przez Komisję.
- (4) Uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 142 ust. 1 i 2 Aktu przystąpienia, pomoc krajowa na mocy tego artykułu powinna być ograniczona do obszarów położonych na północ od 62. równoleżnika lub na obszarach przylegających do niego, na których występują porównywalne warunki klimatyczne, powodujące, że prowadzenie działalności rolniczej jest szczególnie utrudnione. Za odpowiednią jednostkę administracyjną należy uznać gminę („kunta”), w tym gminy otoczone innymi w obrębie tych obszarów, nawet jeśli nie spełniają one tych samych wymogów.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 95/196/WE z dnia 4 maja 1995 r. w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii (Dz.U. L 126 z 9.6.1995, s. 35).

⁽²⁾ Decyzja Komisji C(2009) 3067 z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii.

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2018/672 z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie krajowego programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach Finlandii (Dz.U. L 113 z 3.5.2018, s. 10).

- (5) Aby ułatwić zarządzanie programem oraz skoordynować go ze wsparciem udzielanym na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽⁴⁾ i 1307/2013 ⁽⁵⁾ i z krajowymi programami pomocy, w ramach obszarów otrzymujących pomoc na podstawie niniejszej decyzji należy uwzględnić te same gminy co te, które należą do obszaru wyznaczonego na podstawie art. 32 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w programie rozwoju obszarów wiejskich stałego łądu Finlandii na lata 2014–2020.
- (6) Okres odniesienia, który należy uwzględnić podczas dokonywania oceny rozwoju produkcji rolnej i ogólnego poziomu wsparcia, powinien – na podstawie dostępnych statystyk krajowych – pozostać taki sam jak ten przewidziany w decyzji (UE) 2018/672 oraz obejmować lata 1991, 1992 i 1993 w odniesieniu do produkcji rolnej.
- (7) Zgodnie z art. 142 Aktu przystąpienia całkowita kwota przyznanej pomocy powinna być wystarczająca do utrzymania działalności rolniczej w północnych regionach Finlandii, ale nie może prowadzić do ogólnego wsparcia przekraczającego poziom wsparcia w przedakcesyjnym okresie odniesienia. W związku z tym konieczne jest uwzględnienie wsparcia dochodu w ramach wspólnej polityki rolnej przy określaniu maksymalnego dopuszczalnego poziomu pomocy na podstawie tego artykułu. Na podstawie danych z 2020 r. maksymalna kwota rocznej pomocy obliczona jako średnia w sześcioletnim okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. powinna wynosić 574,5 mln EUR.
- (8) Maksymalną średnią kwoty rocznej pomocy należy podzielić na kategorie pomocy w zakresie hodowli zwierząt, produkcji roślinnej i innej pomocy nordyckiej. W odniesieniu do produkcji mleka krowiego należy ustanowić odrębną maksymalną średnią roczną kwotę pomocy, która byłaby wystarczająca do utrzymania produkcji w północnych regionach Finlandii.
- (9) Pomoc należy przyznawać corocznie na podstawie czynników produkcji (takich jak duże jednostki przeliczeniowe inwentarza i hektary) w ramach całkowitych limitów określonych w niniejszej decyzji.
- (10) Pomoc na rzecz reniferów należy przyznawać w przeliczeniu na zwierzę i należy ją ograniczyć do tradycyjnej liczby reniferów w północnych regionach Finlandii. W przypadku przechowywania dzikich jagód i grzybów należy zezwolić na wypłacanie pomocy w przeliczeniu na kilogram oraz na wsparcie w zakresie transportu mleka i mięsa oraz w zakresie usług niezbędnych w hodowli zwierząt, w zależności od poniesionych kosztów, po odliczeniu wszelkich innych płatności ze środków publicznych odnośnie do tych samych kosztów.
- (11) W odniesieniu do mleka krowiego należy zezwolić na wypłacanie pomocy w przeliczeniu na kilogram mleka w celu utrzymania zachęty do efektywnej produkcji.
- (12) Aby umożliwić szybkie reagowanie na zmienność i utrzymanie działalności rolniczej w północnych regionach Finlandii, należy umożliwić Finlandii ustalenie na każdy rok kalendarzowy kwoty pomocy na sektor w ramach kategorii pomocy i na jednostkę produkcji.
- (13) W odniesieniu do tej kwestii Finlandia powinna zróżnicować pomoc w swoich północnych regionach i ustalić roczne kwoty pomocy stosownie do stopnia nasilenia naturalnego utrudnienia oraz innych obiektywnych, przejrzystych i uzasadnionych kryteriów odnoszących się do celów określonych w art. 142 ust. 3 akapit trzeci Aktu przystąpienia, którymi są: zachowanie tradycyjnej produkcji produktów podstawowych i przetworzonych odpowiadających w szczególności sposobowi warunkom klimatycznym danych regionów, poprawa struktur produkcji, wprowadzania do obrotu i przetwarzania produktów rolnych, ułatwienie usuwania takich produktów oraz zapewnienie odpowiedniej ochrony środowiska i terenów wiejskich.
- (14) W celu zapewnienia regularnych płatności w danym roku kalendarzowym Finlandia powinna mieć prawo do wypłaty pomocy w danym roku z wykorzystaniem zaliczek w oparciu o wstępne szacunki dotyczące liczby czynników produkcji i jednostek produkcyjnych oraz do wypłaty pomocy w odniesieniu do produkcji mleka w miesięcznych ratach w oparciu o rzeczywistą produkcję.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487), ze zmianami.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

- (15) Należy unikać nadmiernej rekompensaty dla producentów poprzez odzyskiwanie nienależnych płatności przed dniem 1 czerwca następnego roku.
- (16) Zgodnie z art. 142 ust. 3 Aktu przystąpienia pomoc przyznana na podstawie niniejszej decyzji nie powinna prowadzić do zwiększenia całkowitej produkcji w stosunku do tradycyjnego poziomu produkcji na obszarze objętym programem pomocy nordyckiej.
- (17) W związku z tym konieczne jest ustalenie rocznej maksymalnej liczby kwalifikujących się czynników produkcji w odniesieniu do każdej kategorii pomocy, w tym odrębnej maksymalnej liczby krów mlecznych, na poziomie równym lub niższym niż w okresach odniesienia.
- (18) W przypadku liczby krów mlecznych należy wziąć pod uwagę zmiany, które zaszły pod względem wielkości produkcji dla każdego czynnika produkcji od okresów odniesienia. W związku z tym w decyzji (UE) 2018/672 określono maksymalną kwalifikującą się liczbę krów mlecznych.
- (19) Należy przyznać pomoc w odniesieniu do hodowli, przetwarzania i wprowadzania do obrotu reniferów, unikając nadmiernych rekompensat w związku z pomocą przyznaną zgodnie z art. 213 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽⁶⁾.
- (20) W odniesieniu do produkcji roślinnej, aby zapewnić elastyczność w zakresie użytkowania gruntów rolnych przez różne sektory produkcji, maksymalny dozwolony obszar powinien wynosić 944 300 ha, w tym maksymalnie 481 200 ha użytków zielonych.
- (21) W odniesieniu do upraw szklarniowych odrębny maksymalny dozwolony obszar powinien wynosić 203 ha, co odpowiada tradycyjnemu obszarowi produkcji w północnych regionach Finlandii.
- (22) W przypadku gdy liczba czynników produkcji w danej kategorii przekracza maksymalną liczbę w danym roku, liczbę kwalifikujących się czynników produkcji należy zmniejszyć o odpowiadającą liczbę czynników produkcji w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym przekroczone tę maksymalną liczbę.
- (23) Zgodnie z art. 143 ust. 2 Aktu przystąpienia Finlandia powinna przekazać Komisji informacje na temat wdrażania i skutków pomocy. W celu lepszej oceny długoterminowych skutków pomocy oraz w celu ustalenia poziomów pomocy jako średnich sześcioletnich należy składać sprawozdania o społeczno-gospodarczych skutkach pomocy i przekazywać coroczne sprawozdania zawierające informacje finansowe i inne informacje dotyczące wdrażania, niezbędne do zapewnienia przestrzegania warunków ustanowionych w niniejszej decyzji.
- (24) Finlandia powinna zapewnić wprowadzenie odpowiednich środków kontroli w stosunku do beneficjentów pomocy. W celu zapewnienia skuteczności tych środków i przejrzystości wdrażania programu pomocy wspomniane środki kontroli należy w jak największym stopniu dostosować do środków stosowanych w ramach wspólnej polityki rolnej.
- (25) Ponieważ pomoc nordycka jest ściśle powiązana z innymi środkami wsparcia w rolnictwie, rozwoju obszarów wiejskich i leśnictwie na mocy wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 ⁽⁷⁾, okres stosowania niniejszej decyzji należy dostosować do tego rozporządzenia.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671), ze zmianami.

⁽⁷⁾ COM/2018/392 final.

- (26) W celu zapewnienia jasności decyzja (UE) 2018/672 powinna stracić moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r. Przepisy dotyczące informacji i środków kontroli powinny jednak nadal obowiązywać do dnia 1 czerwca 2022 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzona pomoc

1. Od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. Finlandia jest uprawniona do wdrażania programu pomocy długoterminowej dla rolnictwa w północnych regionach obejmujących jednostki gminne („kunta”) wymienione w załączniku I.
2. Całkowita kwota przyznanej pomocy nie przekracza 574,5 mln EUR na rok kalendarzowy, z czego maksymalnie 221,0 mln EUR przeznaczona jest na produkcję mleka krowiego. Kwoty te uznaje się za roczne średnie pomocy przyznanej w okresie sześciu lat kalendarzowych objętych niniejszą decyzją.
3. Kategorie pomocy i sektory produkcji w odniesieniu do każdej kategorii, maksymalne dopuszczalne średnie roczne kwoty na kategorię pomocy, obliczone zgodnie z ust. 2, a także maksymalną roczną liczbę kwalifikujących się czynników produkcji na kategorię pomocy określono w załączniku II.
4. Pomoc przyznaje się na podstawie kwalifikujących się czynników produkcji w następujący sposób:
 - a) na dużą jednostkę przeliczeniową inwentarza w przypadku produkcji zwierzęcej;
 - b) na hektar w przypadku produkcji roślinnej;
 - c) na m² w przypadku upraw szklarniowych;
 - d) na m³ w przypadku przechowywania produktów ogrodnictwa; oraz
 - e) jako rekompensatę kosztów rzeczywistych z tytułu transportu mleka i mięsa oraz niezbędnych usług w zakresie produkcji zwierzęcej, odliczając wszelkie inne wsparcie publiczne na pokrycie tych samych kosztów.

Pomoc na rzecz produkcji mleka krowiego i dopłaty do przechowywania dzikich jagód i grzybów dziko rosnących mogą zostać przyznane w przeliczeniu na kilogram rzeczywistej produkcji.

Pomoc na rzecz hodowli reniferów nie może prowadzić do nadmiernej rekompensaty w związku z pomocą przyznaną na mocy art. 213 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Współczynniki przeliczeniowe na duże jednostki przeliczeniowe inwentarza dla różnych rodzajów zwierząt gospodarskich są określone w załączniku III.

5. Zgodnie z ust. 3 oraz w granicach określonych w załączniku II Finlandia dokonuje rozróżnienia pomocy w swoich północnych regionach i ustala corocznie kwoty pomocy z tytułu czynnika produkcji, kosztu lub jednostki produkcji na podstawie obiektywnych kryteriów odnoszących się do stopnia nasilenia naturalnego utrudnienia i innych czynników przyczyniających się do osiągnięcia celów określonych w art. 142 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie Aktu przystąpienia.

Artykuł 2

Okresy odniesienia i niektóre maksymalne liczby czynników produkcji

1. Okres odniesienia, o którym mowa w art. 142 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie Aktu przystąpienia, jest następujący:
 - a) w przypadku produkcji: 1992 r. dla mleka krowiego i bydła; 1993 r. dla ogrodnictwa; średnia z lat 1991, 1992 i 1993 dla innych produktów;
 - b) w przypadku ogólnego poziomu wsparcia: 1993.

2. Maksymalna liczba kwalifikujących się krów mlecznych wynosi 227 200.
3. Maksymalna liczba kwalifikujących się hektarów produkcji roślinnej wynosi 944 300 ha, w tym maksymalnie 481 200 ha użytków zielonych i 203 ha upraw szklarniowych.

Artykuł 3

Warunki przyznawania pomocy

1. Finlandia określa, w granicach przewidzianych w niniejszej decyzji, warunki przyznawania pomocy różnym kategoriom beneficjentów. Warunki te obejmują stosowane kryteria kwalifikowalności i wyboru oraz zapewniają równe traktowanie beneficjentów.
2. Finlandia co roku wypłaca pomoc na rzecz beneficjentów na podstawie rzeczywistych czynników produkcji lub jednostek produkcyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 3. Na podstawie wstępnych szacunków na dany rok mogą być wypłacane zaliczki na poczet pomocy.
3. W przypadku mleka krowiego pomoc może być wypłacana w ratach miesięcznych na podstawie rzeczywistych danych liczbowych dotyczących produkcji.
4. Przekroczenie maksymalnej rocznej liczby czynników produkcji kwalifikujących się do pomocy określonych w załączniku II uwzględnia się jako odpowiednie zmniejszenie liczby czynników produkcji kwalifikujących się do pomocy w roku następującym po roku, w którym nastąpiło przekroczenie.
5. Nadpłatę lub nienależną płatność na rzecz beneficjenta odzyskuje się poprzez odliczenie odpowiednich kwot od pomocy wypłacanej beneficjentowi w kolejnym roku lub odzyskuje się w inny sposób w tym samym roku, w przypadku gdy beneficjentowi nie wypłaca się żadnych kwot pomocy.

Artykuł 4

Informacje i środki kontroli

1. W ramach informacji przekazywanych zgodnie z art. 143 ust. 2 Aktu przystąpienia Finlandia przedkłada Komisji co roku do dnia 1 czerwca informacje na temat wdrażania pomocy przyznanej na podstawie niniejszej decyzji w poprzednim roku kalendarzowym.

Informacje te dotyczą zwłaszcza:

- a) identyfikacji gmin, w których wypłacono pomoc, za pomocą szczegółowej mapy oraz, w razie potrzeby, za pomocą innych danych;
- b) całkowitej produkcji obejmującej rok sprawozdawczy w przypadku regionów kwalifikujących się do objęcia pomocą na podstawie niniejszej decyzji, wyrażonej w ilościach dla każdego z produktów wymienionych w załączniku II;
- c) łącznej liczby czynników produkcji, liczby czynników produkcji kwalifikujących się do pomocy oraz liczby czynników produkcji wspieranych na sektor produkcji określony w załączniku II w podziale na produkty w poszczególnych sektorach, w tym wskazania przekroczenia kwalifikującej się maksymalnej rocznej liczby czynników produkcji;
- d) całkowitej wypłaconej pomocy, całkowitej kwoty pomocy przypadającej na kategorię pomocy i rodzaj produkcji, kwot wypłaconych na rzecz beneficjentów według czynnika produkcji / innej jednostki, a także kryteriów różnicujących kwoty pomocy według podregionów i rodzajów gospodarstw rolnych lub na podstawie innych czynników;

- e) zastosowanego systemu płatności wraz ze szczegółami dotyczącymi wszelkich zaliczek opartych na szacunkach, płatności końcowych, a także stwierdzonych nadpłat i ich odzyskiwania;
- f) kwot pomocy zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 i na mocy art. 213 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, wypłacane w gminach objętych niniejszą decyzją; oraz
- g) odniesień do prawodawstwa krajowego, w ramach którego pomoc jest wykonywana.

2. Przed dniem 1 czerwca 2027 r. Finlandia, oprócz sprawozdania rocznego obejmującego rok 2026, przedkłada Komisji sprawozdanie obejmujące pięcioletni okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.

W sprawozdaniu wskazuje się w szczególności:

- a) całkowitą kwotę pomocy wypłaconą w trakcie pięcioletniego okresu oraz jej podział na kategorie pomocy, rodzaje produkcji i podregiony;
- b) całkowitą produkcję, liczbę czynników produkcji i poziomy dochodów rolników w regionach kwalifikujących się do pomocy;
- c) zmiany w produkcji rolnej, przetwarzaniu i wprowadzaniu do obrotu w społecznym i gospodarczym kontekście północnych regionów;
- d) wpływ pomocy na ochronę środowiska naturalnego i ochronę terenów wiejskich; oraz
- e) wnioski dotyczące rozwoju pomocy w oparciu o dane przedstawione w sprawozdaniu, krajowy i unijny kontekst produkcji rolnej, a także inne istotne czynniki.

3. Finlandia dostarcza dane w formie zgodnej ze standardami statystycznymi stosowanymi przez Unię.

4. Finlandia podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zastosowania niniejszej decyzji i odpowiednie środki kontroli w stosunku do beneficjentów pomocy.

5. Środki kontroli są w jak najszerszym zakresie zharmonizowane z systemami kontroli stosowanymi w ramach unijnych systemów wsparcia.

Artykuł 5

Zastosowanie ewentualnych zmian

Jeżeli Komisja podejmie decyzję o zmianie niniejszej decyzji, w szczególności na podstawie zmian we wspólnej organizacji rynków rolnych lub w systemie wsparcia bezpośredniego bądź zmiany stawki jakiegokolwiek zatwierdzonej krajowej pomocy państwa w dziedzinie rolnictwa, każda zmiana programu pomocy zatwierdzonego niniejszą decyzją ma zastosowanie tylko od roku następującego po roku, w którym zmiana została przyjęta.

Artykuł 6

Uchylenie

Decyzja (UE) 2018/672 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r.

Art. 4 tej decyzji stosuje się jednak do dnia 1 czerwca 2022 r.

Artykuł 7

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Finlandii.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

GMINY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 1

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Joensuu, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsä ⁽¹⁾, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maa-lahti, Mikkeli, Mustasaari, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vöyri, Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontio-lahti, Kruunupyy, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nivala, Oulainen, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihlajavesi, Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raahe, Rautalampi, Reisjärvi, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siika-latva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Uurainen, Vesanto, Veteli, Vieremä, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärvi ⁽²⁾, Ähtäri, Äänekoski, Iloanta, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala, Valtimo, Oulu, Utajärvi, Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Kemina, Kuhmo, Simo, Tervola, Tor-nio, Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski, Ylitornio, Kuusamo, Posio, Kittilä, Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski, Sodankylä, Enontekiö, Inari, Muonio, Utsjoki.

⁽¹⁾ Wyłącznie obszar dawnych gmin Jämsänkoski i Kuorevesi.

⁽²⁾ Wyłącznie obszar dawnej gminy Kuru.

ZAŁĄCZNIK II

SZCZEGÓLWE INFORMACJE DOTYCZĄCE POMOCY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 3

Kategoria pomocy i sektory produkcji	Maksymalna średnia roczna pomoc w okresie 1.1.2022–31.12.2027 (w mln EUR)	Maksymalna roczna liczba kwalifikujących się czynników produkcji
1. HODOWLA ZWIERZĄT: krowy mleczne (produkcja mleka), pozostałe bydło, owce i kozy, konie, pomoc niezwiązana z produkcją w odniesieniu do trzody chlewnej i drobiu	441,9 z czego mleko krowie 221,0	227 200 krów mlecznych, 181 000 innych dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza, 139 200 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza w przypadku trzody chlewnej i drobiu
2. PRODUKCJA ROŚLINNA: rośliny polowe, produkcja szklarniowa, dopłaty do przechowywania produktów ogrodniczych	112,6	944 300 ha w przypadku roślin polowych, w tym 481 200 ha użytków zielonych; 203 ha upraw szklarniowych
3. INNA POMOC NORDYCKA: renifery, wsparcie w zakresie transportu mleka i mięsa, usługi niezbędne w hodowli zwierząt, dopłaty do przechowywania dzikich jagód i grzybów	20,0	171 100 reniferów
Całkowity pułap pomocy nordyckiej	574,5	

ZAŁĄCZNIK III

WSPÓŁCZYNNIKI STOSOWANE PRZY PRZELICZANIU NA DUŻE JEDNOSTKI PRZELICZENIOWE INWENTARZA (DJP), O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 4

Poniższą tabelę należy stosować przy określaniu średniej liczby dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP)

(maksymalna liczba dużych jednostek przeliczeniowych):

	DJP
Bydło w wieku powyżej dwóch lat i krowy mamki	1,0
Krowy mamki, jałówki w wieku od ośmiu miesięcy do dwóch lat	0,6
Inne rodzaje bydła w wieku od sześciu miesięcy do dwóch lat	0,6
Owce maciorki	0,2
Kozy	0,2
Konie (w wieku powyżej sześciu miesięcy):	
— klacze hodowlane, w tym klacze kuców	1,0
— konie fińskie	1,0
— inne rodzaje koni i kuców w wieku od jednego roku do trzech lat	0,6